

[DYNAR *sb m*

sg N dyn(a)r. ◇ pl N dyn(a)ry.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. 2. denar.

Denar, trójnóg do ustawiania naczyń w ogniu: a reformatione chitrapī [!] alias dynarh Reginali Maiestati Wawel 318; pro 9 dynary ad coquinam Reginalis. Maiestatis Wawel 322.

Cf [DENAREK]

MK